

Dům o - tco - vský, ach, to je ráj,
tím o - bda - řil Bůh te - be,
a pro - jdi svě - ta ši - rý kraj,
ne - na - jdeš ji - né ne - be.

2. Zdes, milé dítě, počalo / se na matinku smáti, /: zdes útlé ruce sepjalo, / učic se Boha znáti. :/
3. Zde věrná láska otceva / o tebe péči měla; /: v nevinných hrách a radostech / tvá první léta spěla. :/
4. Děťinství tichý útulek / nepřestaň nikdy ctíti, /: když budeš muset do světa / a do ciziny jíti. :/
5. A když by smrt tě rozvedla / od miláčků tvých drahých; /: dbej, by v tvém srdci nezbledla / památka dnů těch blahých. :/
6. Pros Boha, aby vodil sám / při každém kroku tebe /: a zas vás všechny spojil tam / ve věčném domě nebe. :/